

مجمع عمومی

دسترسی.: محدود

13 سپتامبر ۲۰۱۶
زبان اصلی: انگلیسی

جلسه هفتاد و یکم
موضوعات 13 و 118 دستورکار موقت **
اجرای منسجم و هماهنگ و پیگیری نتایج همایش ها و اجلاس سازمان ملل متحد در زمینه های اقتصادی،
اجتماعی و حوزه های ذیربط
پیگیری نتیجه اجلاس هزاره

پیش نویس قطعنامه ارجاعی در هفتادمین جلسه مجمع عمومی اجلاس
علنی مقامات عالی پیرامون جابجایی های گسترده پناهندگان و مهاجران

مجمع عمومی

سند زیر را که از اجلاس علنی مقامات عالی در موضوع پناهندگان و مهاجران حاصل آمده تصویب می کند.

* به علل فنی، در 15 سپتامبر 2016 مجددا صادر شد
** A/71/150

اعلامیه نیویورک برای پناهندگان و مهاجران

ما، سران کشورها و دولت‌ها و نمایندگان عالی، که در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک در 19 سپتامبر 2016 گرد هم آمده ایم تا به مساله جابجایی گسترده پناهندگان و مهاجران بپردازیم، اعلامیه سیاسی زیر را تصویب کرده ایم.

1. مقدمه

1. بشریت از همان ایام نخست در حال جابجایی بوده است. برخی مردم در جست و جوی فرصت‌های اقتصادی و افق‌های تازه جابجا می‌شوند. دیگران برای فرار از درگیری‌های مسلحانه، فقر، عدم امنیت غذایی، آزار و اذیت، تروریسم، یا نقض و سوء استفاده‌های حقوق بشری جابجا می‌شوند. با این حال، دیگرانی هم در پاسخ به آثار نامطلوب تغییرات اقلیمی، حوادث طبیعی (که ممکن است پاره‌ای از آنها هم با تغییرات اقلیمی در ارتباط باشند)، یا دیگر عوامل زیست‌محیطی این کار را می‌کنند. در واقع، بسیاری از مردم به دلیل مجموعه‌ای از این عوامل جابجا می‌شوند.
2. ما امروز بررسی کردیم که چگونه جامعه بین‌المللی باید بهترین پاسخ را به پدیده جهانی در حال فزونی جابجایی‌های گسترده پناهندگان و مهاجران بدهد.
3. ما سطح بی‌سابقه‌ای از نقل مکان انسان‌ها در جهان امروز را می‌بینیم. بیش از هر زمان دیگر، مردم در کشوری غیر از مملکتی زندگی می‌کنند که در آن به دنیا آمده‌اند. مهاجران در همه کشورهای جهان حضور دارند. بسیاری از آنان به دلایلی غیر از حادثه جابجا می‌شوند. در سال 2015 میلادی شمار آنان با نرخ رشدی سریعتر از رشد جمعیت جهان، از 244 میلیون تن فراتر رفته است. با این حال، تقریباً 65 میلیون تن جابجا شده اجباری وجود دارد، از جمله بیش از 21 میلیون پناهنده، 3 میلیون پناهجو و متجاوز از 40 میلیون آواره داخلی.
4. سال پیش در تصویب دستور کار 2030 برای توسعه پایدار¹، ما به وضوح سهم مثبت مهاجران برای رشد همه جانبه و توسعه پایدار را به رسمیت شناختیم. جهان ما جایگاهی بهتر برای این مشارکت است. مزایا و فرصت‌های مهاجرت امن، منظم و قاعده مند قابل توجه است و اغلب اوقات دست کم گرفته می‌شود. کوچ اجباری و مهاجرت‌های بی رویه در جابجایی‌های گسترده، از سوی دیگر، اغلب نشان دهنده چالش پیچیده‌ای است.
5. ما بر اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد تاکید می‌ورزیم. همچنین، ما با تاکید بر اعلامیه جهانی حقوق بشر²، معاهدات بین‌المللی اصلی حقوق بشر را در خاطر می‌آوریم. ما بر حقوق بشر همه پناهندگان و مهاجران تاکید می‌ورزیم و از این حقوق فارق از وضعیت دارندگان آن، به طور کامل حمایت می‌کنیم. پاسخ ما از رعایت کامل حقوق بین

¹ قطعنامه 70/1
² قطعنامه 217 A (III)

الملل و حقوق بشر بین الملل و در موارد قابل اعمال، حقوق بین الملل پناهندگان و حقوق بین الملل بشر دوستانه نشان خواهد داشت.

6. هر چند نحوه رفتار با آنان تحت حکومت قالب های حقوقی جداگانه است، پناهندگان و مهاجران از حقوق بشر و آزادی های اساسی جهانشمول یکسان برخوردارند. آنان همچنین با چالش های مشترک بسیار و آسیب پذیری های مشابه، از جمله در عرصه جابجایی های بزرگ مواجهند. نحوه برداشت از "جابجایی های بزرگ" ممکن است با لحاظ پاره ای ملاحظات، از جمله: شمار مردمان از راه رسیده، زمینه های اقتصادی، اجتماعی و جغرافیایی، ظرفیت پذیرش هر کشور در پاسخ دهی به این وضعیت و اثرات جابجایی هایی ناگهانی یا درازمدت صورت پذیرد. این اصطلاح به عنوان مثال، جریان منظم مهاجران از کشوری به کشور دیگر را تحت پوشش قرار نمی دهد. "جابجایی های بزرگ" ممکن است شامل جریان های انسانی مختلطی، از پناهندگان و یا مهاجران باشد، که بنا به علل متفاوتی در حال نقل مکانند، اما ممکن است از مسیرهایی مشابه استفاده کنند.

7. جابجایی های بزرگ پناهندگان و مهاجران ممکن است ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، توسعه ای، بشردوستانه و حقوق بشری به خود گیرد که از همه مرزها فرا برود. اینها پدیده هایی جهانی اند که پاسخ ها و راهکار های جهانی را می طلبند. هیچ دولتی نمی تواند به تنهایی این جابجایی ها را مدیریت کند. کشورهای همسایه یا محل گذار، عمدتاً کشورهای در حال توسعه، به نحو نامتناسبی تحت تاثیر جابجایی ها قرار دارند. ظرفیت این کشورها در موارد بسیاری فوق توانشان افزایش یافته، و این امر بر انسجام اجتماعی و اقتصادی خود این ممالک و توسعه شان اثر گذارده است. علاوه بر این، بحران های به درازا کشیده شده پناهندگی با پیامدهای بلند مدت برای اشخاص درگیر و خود کشورهای میزبان و اجتماعات شان در روزگار ما بسیار شایع است. همکاری بین المللی بیشتر برای کمک به کشورهای میزبان و اجتماعات شان مورد نیاز است.

8. ما همبستگی عمیق مان، و همچنین حمایت خود را از میلیون ها تن انسانی که در نقاط مختلف جهان که، به دلایل غیرارادی، به آواره شدن خود و خانواده از خانه هایشان تن داده اند اعلام می کنیم.

9. پناهندگان و مهاجران اغلب با مصیبت های نومید کننده ای در جابجایی های بزرگ روبرو می شوند. بسیاری از آنان مخاطرات بزرگی را به جان خریده، در سفرهایی خطرناک گام می نهند، که بسیاری ممکن است در آن زنده نمانند. برخی احساس می کنند مجبورند به خدمات گروه های تبهکار، از جمله قاچاقچیان، متوسل شوند، و دیگرانی هم ممکن است طعمه این گروه ها یا قربانی قاچاق انسان شوند. حتی اگر این عده به مقصد برسند، معلوم نیست چگونه از آنان استقبال به عمل آید و آتیه ای متزلزل فرارویشان قرار دارد.

10. ما به نجات جان اشخاص مصمم هستیم. چالش پیش روی ما قبل از هر چیز، اخلاقی و بشردوستانه است. به همان اندازه، ما به یافتن راه حل های بلند مدت و پایدار مصمم هستیم. ما با تمام امکانات در دسترس، با سوء استفاده ها و بهره کشی از پناهندگان و مهاجران بی شماری که در وضعیت های آسیب پذیر به سر می برند مبارزه خواهیم کرد.

11. ما به مسئولیت مشترک در مدیریت جابجایی های بزرگ پناهندگان و مهاجران با شیوه ای انسانی، حساس، مهربانانه و مردم محور اذعان داریم. ما با همکاری بین المللی، با علم به اینکه ظرفیت ها و منابع مختلفی در پاسخ دهی به این جابجایی ها وجود دارد به این مهم نائل می آییم. همکاری بین المللی و، به ویژه، همکاری میان کشورهای مبدا یا خاستگاه ملی، و ممالک محل گذار و مقصد، هرگز تا به این اندازه مهم نبوده است. همکاری های "به نفع هردو طرف" در این عرصه دارای مزایایی عمیق برای بشریت است. جابجایی های بزرگ پناهندگان و مهاجران باید از سیاست های جامع حمایتی، امدادی و حفاظتی

سازگار با تعهدات دولت‌ها تحت حقوق بین‌الملل برخوردار باشد. ما همچنین تعهدات خود به رعایت کامل حقوق بشر و آزادی‌های اساسی را به یاد آورده، بر نیاز اشخاص تحت حمایت به زندگی در ایمنی و کرامت تأکید می‌ورزیم. ما حمایت از کسانی که امروز تحت تأثیر مسائل مربوط به جابجایی‌های بزرگ قرار دارند و نیز آنان که بخشی از جابجایی‌های بزرگ آینده خواهند بود را تعهد می‌کنیم.

12. ما مصمم هستیم به بررسی علل ریشه‌ای جابجایی‌های بزرگ پناهندگان و مهاجران، از جمله از طریق تلاش بیش از پیش به منظور پیشگیری ابتدایی وضعیت‌های بحران‌آمیز بر اساس دیپلماسی پیشگیرانه بپردازیم. ما همچنین به بررسی آنها از طریق پیشگیری و حل و فصل مسالمت‌آمیز درگیری، هماهنگی بیشتر در فعالیت‌های بشر دوستانه، توسعه محور و تحکیم صلح، ترویج حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی و حمایت از حقوق بشر خواهیم پرداخت. به همان میزان، ما به بررسی جابجایی‌های ناشی از فقر، بی‌ثباتی، انزوا و محرومیت و نبود توسعه و فرصت‌های اقتصادی، با عنایت خاص به آسیب‌پذیرترین گروه‌ها خواهیم پرداخت. ما با کشورهای مبدا برای تقویت ظرفیت‌هایشان همکاری خواهیم کرد.

13. تمام آحاد بشر آزاد و برابر در حیثیت و حقوق به دنیا آمده‌اند، هر کس حق دارد در همه جا به عنوان یک شخص در پیشگاه قانون به رسمیت شناخته شود. ما به یاد می‌آوریم که تعهدات مان تحت قوانین بین‌المللی هرگونه تبعیض بر اساس نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقاید سیاسی یا هر عقیده دیگر، خاستگاه ملی یا اجتماعی، ثروت، تولد یا هر وضعیت دیگر را ممنوع کرده است. با این حال ما با نگرانی بسیار در نقاط زیادی از جهان پاسخ‌های بیگانه‌ستیزانه و نژادپرستانه به پناهندگان و مهاجران را شاهدیم.

14. ما اعمال و مظاهر نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌ستیزی و عدم رواداری علیه پناهندگان و مهاجرین و قالب‌های غالباً به کارگرفته شده علیه شان، از جمله بر مبنای مذهب یا عقیده را قویاً محکوم می‌کنیم. تنوع، هر جامعه‌ای را غنی ساخته به انسجام اجتماع کمک می‌کند. دشمن جلوه دادن مهاجران یا پناهندگان ارزش‌های حیثیت و برابری آحاد بشر، که به آن متعهد شده‌ایم، را عمیقاً خدشه‌دار می‌کند. امروز با جمع شدن در سازمان ملل متحد، زادگاه و نگهبان این ارزش‌های جهانی، ما همه مظاهر بیگانه‌ستیزی، تبعیض نژادی و عدم تسامح را محکوم می‌کنیم. ما طیف وسیعی از اقدامات را برای مقابله با این نگرش و رفتار، به ویژه نسبت به جنایات ناشی از تنفر، بیان ناشی از تنفر و خشونت نژادی به کار خواهیم بست. ما از مبارزه جهانی پیشنهاد شده از سوی دبیر کل برای مقابله با بیگانه‌ستیزی استقبال می‌کنیم و آن را در همکاری با سازمان ملل متحد و همه ذینفعان مربوط، منطبق بر حقوق بین‌الملل اجراء خواهیم کرد. این کمپین از جمله، بر تماس شخصی مستقیم میان جوامع میزبان و پناهندگان و مهاجران و بر مشارکت مثبت این اشخاص و همچنین انسانیت مشترک ما تأکید خواهد کرد.

15. ما از بخش خصوصی و جامعه مدنی، از جمله سازمان‌های پناهندگی و مهاجرت، دعوت می‌کنیم در ائتلاف ذی‌نفعان شرکت کنند تا از تلاش‌ها در اجرای عهده‌ای که امروز می‌بندیم حمایت کنند.

16. در دستور کار 2030 برای توسعه پایدار، ما وعده دادیم هیچ کس پشت سر نخواهد ماند. ما اعلام کردیم خواستمان مشاهده تحقق آرمان‌های توسعه پایدار و اهداف آن برای همه ملت‌ها و مردمان و همه افشار جامعه است. ما همچنین بیان کردیم تلاشمان ابتدا برای رسیدگی به امور کسانی است که عقب‌تر مانده‌اند. ما امروز بار دیگر بر تعهداتی تأکید می‌کنیم که به نیازهای خاص مهاجران یا پناهندگان مربوط می‌شود. دستور کار 2030 از

جمله، تصریح می کند ما مهاجرت و جابجایی منظم، امن، قاعده مند و مسئولانه مردم را از جمله از طریق اجرای سیاست های مهاجرتی برنامه ریزی شده و تحت مدیریت درست تسهیل خواهیم کرد. نیازهای پناهندگان، آوارگان داخلی و مهاجران به صراحت به رسمیت شناخته شده است.

17. اجرای کلیه مقررات مربوط به دستور کار 2030 تقویت مشارکت مثبت مهاجران برای توسعه پایدار را ممکن می سازد. در عین حال، این امر به بسیاری از علل ریشه ای جابجایی اجباری خواهد پرداخت، و به ایجاد شرایط مساعد تر در کشورهای مبدأ کمک می کند. در جلسه امروز، یک سال پس از تصویب دستور کار 2030، ما مصممیم همه امکانات بالقوه این برنامه برای پناهندگان و مهاجران را تحقق بخشیم.

18. ما چارچوب سندای (Sendai Framework) برای کاهش خطر بلایای طبیعی 2015-2030³ و توصیه های آن در خصوص اقدام برای کاهش مخاطرات مرتبط با حوادث را به خاطر می آوریم. کشورهایی که توافق پاریس در تغییرات آب و هوایی⁴ را امضا و تصویب کرده اند از این موافقت نامه استقبال کرده اند و به اجرای آن متعهدند. ما بر دستور کار اقدام آدیس آبابا (Addis Ababa Action Agenda) در سومین همایش بین المللی تامین بودجه برای توسعه⁵، از جمله مقرراتی از آن که نسبت به پناهندگان و مهاجران قابل اجرا است تاکید می ورزیم.

19. ما به گزارش دبیر کل، تحت عنوان "در امنیت و کرامت: پرداختن به جابجایی های گسترده پناهندگان و مهاجران"⁶، که به دنبال تصمیم شماره 70/539 مورخ 22 دسامبر 2015 مجمع عمومی، و در جریان آماده سازی این نشست رده های عالی تهیه شده است، توجه می کنیم. در عین این که اذعان داریم همایش های زیر یا نتیجه مورد توافق میان دولت ها را نداشتند یا به لحاظ قلمرو منطقه ای بودند، ما به اجلاس جهانی کمک های بشردوستانه برگزار شده در تاریخ 23 و 24 مه 2016 در استانبول ترکیه، نشست رده های بالا در تشریح مسئولیت جهانی از طریق مسیرهای پذیرش پناهندگان سوری برگزار شده توسط دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان در تاریخ 30 مارس 2016، همایش "حمایت از سوریه و منطقه" برگزار شده در لندن در تاریخ 4 فوریه 2016، و کنفرانس تعهد دهی در موضوع پناهندگان سومالیایی، برگزار شده در بروکسل در 21 اکتبر 2015 توجه داریم. ضمن این که اذعان داریم طرح های زیر ذاتا منطقه ای بوده و فقط نسبت به کشورهای شرکت کننده در آنها اعمال می شوند، ما به طرح های منطقه ای از جمله روند بالی (Bali Process) در قاچاق انسان و جرائم فراسرزمینی مرتبط، اقدام اتحادیه اروپا در خصوص مسیرهای مهاجرت در شاخ آفریقا و اقدام اتحادیه آفریقا در خصوص قاچاق انسان و قاچاق مهاجران در شاخ آفریقا (روند خارطوم)، روند رباط، برنامه اقدام والتا (Valletta) و اعلامیه و برنامه اقدام برزیل توجه داریم.

20. ما بر وجود تعداد بسیار زیادی از مردم که درون مرزهای ملی آواره شده اند و احتمال این که این افراد ممکن است متقاضی کمک و حمایت در کشورهای دیگر به عنوان پناهنده یا مهاجر باشند اذعان می داریم. ما نیاز به تأمل در راهکارهای موثر برای اطمینان از حمایت و کمک کافی به آوارگان داخلی و جلوگیری و کاهش چنین جابجایی هایی را مد نظر قرار می دهیم.

تعهدات

³ قطعنامه 69/283 پیوست دو

⁴ نک. FCCC/CP/2015/10/Add.1, decision 1/CP.21, annex.

⁵ قطعنامه 69/313، پیوست

⁶ A/70/59.

21. ما امروز مجموعه ای از تعهدات که هم نسبت به پناهندگان و هم مهاجران اعمال می شود، و همچنین مجموعه هایی جداگانه از تعهدات برای پناهندگان و مهاجران را تایید کرده ایم. ما با در نظر گرفتن واقعیت های مختلف ملی، ظرفیت ها و سطوح توسعه و رعایت سیاست ها و اولویت های ملی این کار را به انجام رسانده ایم. ما با تایید تعهد خود به حقوق بین الملل این امر را مورد تاکید قرار می دهیم که این اعلامیه و ضمایم آن به شیوه ای سازگار با حقوق و تعهدات دولت ها تحت حقوق بین الملل قرار است اعمال شود. در حالی که برخی تعهدات به طور عمده نسبت به یک گروه قابل اعمال است، ممکن است همچنین می تواند نسبت به گروه دیگر قابل اجرا باشد. علاوه بر این، در حالی که همه آنها در زمینه جابجایی های بزرگ چهارچوب بندی شده اند، امروز ما توجه داریم که بسیاری از این تعهدات ممکن است نسبت به مهاجرت های قاعده مند هم قابل اجرا باشد. ضمیمه یک اعلامیه حاضر حاوی چهارچوب جامع پاسخ دهی به پناهندگان است و به تشریح مراحل دستیابی به توافقی جهانی در امر پناهندگان در سال 2018 می پردازد، در حالی که ضمیمه دوم گام های دستیابی به توافق جهانی برای مهاجرت امن، منظم و قاعده مند در سال 2018 را تعیین می کند.

II تعهداتی که هم نسبت به پناهندگان و هم نسبت به مهاجران اعمال می

شود

22. با تاکید بر اهمیت رویکردی فراگیر در قبال مسائل مورد بحث، ما پذیرشی مردم محور، حساس، انسانی، محترمانه، پاسخگو در مقابل جنس اشخاص و سریع برای تمام افراد وارد شده به کشورهایمان، و به ویژه برای اشخاص در جابجایی های بزرگ، از پناهندگان تا مهاجران، را تضمین می کنیم. ما همچنین از رعایت و حمایت کامل از حقوق بشر و آزادی های اساسی اطمینان حاصل می کنیم.

23. ما به نیازهای خاص همه افراد در موقعیت های آسیب پذیری که درون جابجایی های بزرگ پناهندگان و مهاجران سفر می کنند، از جمله زنان در معرض خطر، کودکان، به ویژه آنان که بدون همراه بوده و یا از خانواده هایشان جدا شده اند، اعضای اقلیت های قومی و مذهبی، قربانیان خشونت، اشخاص مسن، اشخاص دارای معلولیت، اشخاصی که به هر جهت مورد تبعیض واقع شده اند، مردمان بومی، قربانیان قاچاق انسان، و قربانیان استثمار و سوءاستفاده در زمینه قاچاق مهاجران، طبق تعهدات مان در حقوق بین الملل اذعان داریم و به این امر خواهیم پرداخت.

24. با اذعان به این که دولت ها از حقوق و مسئولیت هایی برای مدیریت و نظارت بر مرزهایشان برخوردارند، ما روش های کنترل مرزی را مطابق تعهدات قابل اعمال در حقوق بین الملل، از جمله حقوق بین الملل بشر و حقوق بین الملل پناهندگان اعمال خواهیم کرد. ما همکاری های بین المللی در نظارت و مدیریت مرزها را به عنوان عنصر مهم امنیت کشورها، از جمله در مسائل مربوط به مبارزه با جرم و جنایت سازمان یافته فراملی، تروریسم و تجارت غیر قانونی ارتقاء خواهیم داد. ما اطمینان حاصل می کنیم مقامات دولتی و مجریان قانون مشغول به کار در مناطق مرزی برای پشتیبانی از حقوق بشری کلیه اشخاص در حال عبور، یا به دنبال عبور از مرزهای بین المللی آموزش دیده اند. ما همکاری های بین المللی مدیریت مرزی، از جمله در امر آموزش و تبادل بهترین شیوه ها را تقویت خواهیم کرد. ما پشتیبانی در این زمینه را تشدید خواهیم کرد و به ظرفیت سازی مناسب کمک خواهیم رساند. ما تاکید می کنیم که، در راستای اصل منع بازپس راندن⁷، افراد نباید در مرزها

⁷ non-refoulement (منع اعاده)

بازگردانده شوند. ما همچنین به این امر اذعان داریم که، در عین حفظ این تعهدات و اصول، دولت‌ها محقند تدابیری برای جلوگیری از عبور بی قاعده از مرزها اتخاذ کنند.

25. ما تلاش خواهیم کرد اطلاعات دقیق در مورد جابجایی‌های بزرگ پناهندگان و مهاجران را جمع‌آوری کنیم. ما همچنین در شناسایی صحیح ملیت این جماعت، و همچنین علل جابجایی آنان تدابیری اتخاذ خواهیم کرد. اقداماتی به عمل خواهیم آورد ما برای شناسایی اشخاص در جست و جوی حمایت بین‌المللی به عنوان پناهنده اقداماتی خواهیم کرد.

26. ما همچنان به حمایت از حقوق بشر و آزادیهای اساسی همه اشخاص، در مرحله گذار و پس از ورود ادامه خواهیم داد. ما بر اهمیت پرداختن به نیازهای فوری اشخاصی که، در مرحله گذار و به محض ورود در معرض سوء استفاده جسمی و روحی قرار می‌گیرند، بدون تبعیض و فارق از وضعیت حقوقی یا مهاجرتی یا وسایل انتقال شان تاکید می‌کنیم. بدین منظور، ما به درخواست آنان حمایت متناسبی به منظور تقویت ظرفیت‌سازی‌ها در کشورهای پذیرنده جابجایی‌های بزرگ پناهندگان و مهاجران در نظر خواهیم گرفت.

27. ما مصمم هستیم با اشاره ویژه به جابجایی‌های بی‌قاعده پناهندگان و مهاجران، به جابجایی‌های غیر ایمن پناهندگان و مهاجران پردازیم. ما این کار را بدون خدشه دار کردن حق درخواست پناهندگی انجام خواهیم داد. ما با استثمار، سوء استفاده و تبعیض گریبانگیر بسیاری از پناهندگان و مهاجران مبارزه با خواهیم کرد.

28. ما نگرانی عمیق خود را از شمار بسیار مردمانی که در حال گذار جان خویش را از دست داده اند ابراز می‌داریم. ما تلاش‌های انجام شده کنونی برای نجات افراد گرفتار در دریا را می‌ستاییم. ما به تشدید همکاری‌های بین‌المللی در تقویت ساز و کارهای جست و جو و نجات متعهدیم. ما همچنین برای بهبود دسترسی به اطلاعات دقیق در خصوص مکان قرار داشتن افراد و شناورهای گرفتار در دریا تلاش خواهیم کرد. علاوه بر این، ما فعالیت‌های امداد زمینی در امتداد مسیرهای خطرناک یا دور افتاده را تقویت خواهیم کرد. ما در وهله اول اذهان را متوجه خطرات موجود در استفاده از چنین مسیرهایی خواهیم کرد.

29. ما به آسیب‌پذیری‌های خاص زنان و کودکان در طول سفر از کشور مبدأ به کشور محل ورود اذعان داریم و گام‌هایی را برای رسیدگی به این مهم خواهیم داشت. این آسیب‌ها شامل قرار گرفتن بالقوه این افراد در معرض تبعیض و استثمار، و همچنین سوء استفاده جنسی، جسمی و روانی، خشونت، قاچاق انسان و اشکال نوین بردگی را شامل می‌شود.

30. ما دولت‌ها را تشویق می‌کنیم با آسیب‌پذیری در مقابل ویروس HIV و نیازهای درمانی ویژه جمعیت مهاجران و اشخاص در حال حرکت، و نیز پناهندگان و مردمان بحران زده برخورد کنند و گام‌هایی برای کاهش آنگ زدن، تبعیض و خشونت بردارند، و همچنین سیاست‌های مربوط به محدودیت در ورود بر اساس وضعیت ابتلاء یا عدم ابتلاء به ویروس HIV، با هدف از بین بردن این محدودیت‌ها و بازگرداندن مردم بر اساس وضعیت HIV را بررسی کنند، و دسترسی‌شان به وسایل و شیوه‌های پیشگیری از ابتلاء به HIV، درمان، مراقبت و حمایت را تامین کنند.

31. ما اطمینان حاصل خواهیم کرد که واکنشمان به جابجایی‌های بزرگ پناهندگان و مهاجران جریان ساز دیدگاه جنسیتی بوده، برابری جنسیتی و توانمندسازی همه زنان و دختران را ترویج دهد و حقوق بشر زنان و دختران را به طور کامل رعایت و حمایت می‌کند. ما با خشونت جنسی و مبتنی بر جنسیت تا بیشترین حد ممکن مبارزه خواهیم کرد. ما دسترسی به خدمات بهداشتی و مراقبت‌های جنسی و باروری را فراهم خواهیم آورد. ما با اشکال متعدد و چندگانه تبعیض علیه زنان و دختران پناهنده و مهاجر مقابله خواهیم کرد.

در عین حال، با علم به مشارکت قابل توجه و رهبری زنان در جوامع پناهنده و مهاجر، ما خواهیم کوشید مشارکت کامل، برابر و معنی دار آنان در توسعه راه حل ها و فرصت های محلی تضمین شود. ما به نیازها، آسیب پذیری ها و ظرفیت های گوناگون زنان، دختران، پسران و مردان توجه خواهیم کرد.

32. ما از حقوق بشر و آزادیهای اساسی همه کودکان پناهنده و مهاجر صرف نظر از وضعیت آنان، ضمن توجه اولیه همیشگی به مصالح عالیه کودک حمایت خواهیم کرد. این به خصوص برای کودکان بدون همراه و جدا شده از خانواده هایشان اعمال خواهد شد. ما مراقبت از آنان را به مقامات ملی دست اندرکار حمایت از کودکان و دیگر مقامات مربوط خواهیم سپارد. ما تعهدات خود به موجب کنوانسیون حقوق کودک را رعایت خواهیم کرد. ما تلاش خواهیم کرد بهداشت عمومی اولیه، آموزش و پرورش و رشد روانی تامین شود و کلیه زاد و ولد ها در سرزمین هایمان به ثبت رسد.⁸ ما مصمم هستیم تضمین کنیم تمام کودکان در عرض چند ماه از ورودشان به کشور میزبان آموزش ببینند، و ما تامین بودجه برای تسهیل این امر، از جمله در صورت نیاز، پشتیبانی از کشور میزبان را در اولویت قرار خواهیم داد. ما تلاش خواهیم کرد برای کودکان پناهنده و مهاجر محیط مناسبی جهت تحقق کامل حقوق و توانایی هایشان فراهم کنیم.

33. با تأکید بر اینکه تمام افرادی که از مرزهای بین المللی عبور کرده یا به دنبال عبور از مرزهای بین المللی اند به رسیدگی عادلانه در جریان ارزیابی وضعیت حقوقی، ورود و اقامت شان محققند، ما بازنگری سیاست های جرم انگارانه در موضوع جابجایی های بین مرزها را در نظر خواهیم داشت. ما همچنین در حالی که این ارزیابی ها در حال انجامند جایگزین هایی برای حبس در نظر خواهیم گرفت. به علاوه، با اذعان بر این که حبس به جهت تعیین وضعیت مهاجرتی به ندرت، اگر نگوئیم هرگز، به نفع کودک نیست، ما آن را تنها با وضع حداقل تدابیر محدود کننده، برای کوتاهترین دوره زمانی ممکن، تحت شرایطی که حقوق بشری آنان را مرعی داشته و به شیوه ای که در اولین بررسی، مصالح عالیه کودک را لحاظ می کند، به عنوان آخرین چاره استفاده خواهیم کرد و ما برای پایان دادن به این رویه تلاش خواهیم کرد.

34. با تأکید بر اهمیت کنوانسیون سازمان ملل علیه جرایم سازمان یافته فراملی و دو پروتکل مربوط به آن⁹، ما تصویب، الحاق و اجرای اسناد بین المللی مرتبط با پیشگیری و مبارزه با قاچاق انسان و مهاجران را تشویق می کنیم.

35. ما می دانیم پناهندگان و مهاجران در جابجایی های بزرگ بیشتر در معرض خطر قاچاق و کار اجباری قرار می گیرند. ما، با احترام کامل به تعهداتمان تحت حقوق بین الملل، با قاچاق انسان و مهاجران جهت حذف این دو پدیده به شدت مبارزه خواهیم کرد، از جمله از طریق اقدامات هدفمند برای شناسایی قربانیان قاچاق انسان یا کسانی که در معرض خطر قاچاق قرار دارند این مهم را به انجام خواهیم رساند. ما برای قربانیان قاچاق انسان حمایت فراهم خواهیم آورد. ما برای پیشگیری از قاچاق انسان در میان کسانی که تحت تاثیر جابجایی قرار دارند تلاش خواهیم کرد.

36. با هدف برهم زدن و نابود کردن شبکه های تبهکاری دخیل، ما قوانین ملی خود را مورد بازنگری قرار خواهیم داد تا از انطباق آنها با تعهدات حقوق بین الملل در زمینه قاچاق مهاجران، قاچاق انسان و ایمنی دریایی، اطمینان حاصل نماییم. ما برنامه اقدام جهانی سازمان ملل متحد در مبارزه با قاچاق انسان ها¹⁰ را به اجراء خواهیم گذاشت. ما سیاست

⁸ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1577, No. 27531.

⁹ همان، جلد های 2237، 2225 و 2241 شماره 39574
¹⁰ اقطعنامه 64/293

های ملی و منطقه ای مبارزه با قاچاق انسان را به تناسب بنا برقرار نموده یا ارتقاء خواهیم داد. ما به طرح های منطقه ای از جمله طرح اتحادیه آفریقا-شاخ آفریقا در زمینه قاچاق انسان و قاچاق مهاجران، برنامه اقدام علیه قاچاق انسان، به ویژه زنان و کودکان انجمن ملت های آسیای جنوب شرقی، راهبرد اتحادیه اروپا در جهت ریشه کن کردن قاچاق انسان 2012-2016، و برنامه های کاری در برابر قاچاق انسان در نیمکره غربی را مد نظر قرار می دهیم. ما از همکاری های فنی تقویت شده، در قالب منطقه ای و دو جانبه، میان کشورهای مبدأ، محل گذار و مقصد، در پیشگیری از قاچاق انسان ها و مهاجران و تعقیب قاچاقچیان استقبال می کنیم.

37. ما از رویکرد رسیدگی به عوامل و اسباب ریشه ای جابجایی های گسترده پناهندگان و مهاجران، از جمله جابجایی اجباری و بحران های طولانی پشتیبانی می کنیم، این امر موجب کاهش آسیب پذیری، مبارزه با فقر، بهبودی اتکاء به نفس و پایداری، اطمینان از تحکیم رابطه توسعه بشردوستانه و بهبود هماهنگی با تلاشهای نهادینه سازی صلح می گردد. این مهم دربردارنده پاسخ های اولویت بندی شده و هماهنگ بر مبنای ارزیابی مشترک و بی طرفانه نیازها و تسهیل همکاری در میان تعهدات نهادی است.

38. ما اقداماتی را برای فراهم آوردن تامین مالی بشردوستانه، بر مبنای همکاری دو جانبه، منطقه ای و بین المللی انجام خواهیم داد که کافی، انعطاف پذیر، قابل پیش بینی و سازگار باشد، تا جوامع و کشورهای میزبان را برای واکنش به نیازهای فوری بشردوستانه و هم چنین به نیازهای درازمدت توسعه ای شان توانمند سازد. نیازی برای رسیدگی به خلاء ها در تامین وجوه فعالیت های انسان دوستانه با توجه متناسب به منابع اضافی وجود دارد. ما همکاری نزدیک میان دولت های عضو، نهادهای سازمان ملل متحد و دیگر فعالان و همکاری متناسب بین سازمان ملل متحد و موسسات مالی بین المللی مانند بانک جهانی، در این زمینه را انتظار داریم. ما پاسخ های نوآورانه در تامین مالی، تامین مالی ریسک برای جوامع آسیب دیده و اجراء طرح های بازده محور دیگر مانند کاهش هزینه های مدیریت، بهبود شفافیت، افزایش استفاده از پاسخ دهندگان ملی، گسترش استفاده از کمک های نقدی، کاهش تکرار، افزایش تعامل با ذینفعان، کاهش بودجه تخصیصی و هماهنگ سازی گزارش دهی را برای حصول اطمینان از استفاده موثرتر از منابع موجود در نظر داریم.

39. ما به مبارزه با بیگانه ستیزی، نژادپرستی و تبعیض در جوامع مان علیه پناهندگان و مهاجرین متعهدیم. ما بنا به تناسب، به منظور بهبودی ادغام و پیوستن پناهندگان و مهاجران به جامعه میزبان، و با اشاره خاص به دسترسی به آموزش، مراقبت های بهداشتی، عدالت و آموزش زبان اقداماتی را به انجام خواهیم رساند. ما می دانیم چنین اقداماتی از خطر به حاشیه رانده شدن و تندروی اشخاص به حاشیه رانده شده خواهد کاست. سیاست های ملی مربوط به ادغام و پیوستن پناهندگان و مهاجران به جامعه میزبان بنا به اقتضاء، همراه با سازمان های مربوط در جامعه مدنی، از جمله سازمان های مذهبی، بخش خصوصی، تشکیلات کارفرمایی و کارگری و دیگر ذینفعان توسعه داده خواهد شد. ما همچنین به تعهد پناهندگان و مهاجران به رعایت قوانین و مقررات کشورهای میزبان شان توجه داریم.

40. ما به اهمیت بهبودی در گرد آوری داده ها، به ویژه توسط مقامات ملی، اذعان داریم و همکاری بین المللی برای نیل به این مقصود را از جمله از طریق ظرفیت سازی، حمایت مالی و کمک های فنی تقویت خواهیم کرد. چنین داده هایی باید بر مبنای جنس و سن تفکیک شود و اطلاعات راجع به جریان های منظم و نامنظم پناهندگان و مهاجران، اثرات اقتصادی حرکت های مهاجرت و پناهندگی، قاچاق انسان، نیازهای پناهندگان، مهاجران و جوامع میزبان و دیگر مسائل را در بر داشته باشد. ما این مهم را به شرط قابلیت اعمال، سازگار با قوانین ملی و تعهدات بین المللی مان در زمینه حفاظت از داده ها در حیطه حریم خصوصی، به انجام خواهیم رساند.

۱۱۱ تعهداتی برای مهاجران

41. ما به حفاظت از امنیت، حیثیت و حقوق بشر و آزادی های اساسی همه مهاجران، صرف نظر از وضعیت مهاجرتی شان همواره پایبندیم. ما به منظور تسهیل و اطمینان از مهاجرت امن، منظم و قاعده مند از جمله در زمینه بازگشت و پذیرش دوباره، ضمن ملحوظ دانستن قوانین ملی، همکاری نزدیک خواهیم داشت.
42. ما به پاسداری از حقوق، حفاظت از منافع و کمک به جوامع مهاجران خود در خارج از کشور، از جمله از راه حمایت کنسولی، کمک و همکاری سازگار با قوانین بین المللی مربوط، متعهدیم. ما تاکید داریم هر کس حق ترک هر کشور، از جمله کشور خود، و بازگشت به کشور خودش را دارد. ما ضمناً یادآور می شویم هر کشوری، به شرط رعایت تعهدات بین المللی، از حق حاکمیتی تعیین اشخاصی برخوردار است که در سرزمینش می پذیرد. ما همچنین یادآوری می کنیم دولت ها باید اتباع در راه بازگشت را بپذیرند و اطمینان حاصل کنند که آنان به نحو شایسته و بدون تأخیر ناروا، پیرو تایید تابعیت بر اساس قوانین ملی مورد پذیرش قرار می گیرند. ما تدابیری برای اطلاع مهاجران از فرآیندهای گوناگون مربوط به ورود و اقامت در کشورهای محل گذار، مقصد و محل بازگشت اتخاذ خواهیم کرد.
43. ما متعهدیم به عواملی بپردازیم که جابجایی های بزرگ را ایجاد یا تشدید می کند. ما عواملی را که از جمله در کشورهای مبدا موجد یا ممد جابجایی های گسترده است واکاوی کرده به آنها پاسخ خواهیم داد. ما برای ایجاد شرایطی که به جوامع و افراد امکان می دهد در صلح و رفاه در وطنشان زندگی می کنند همکاری خواهیم کرد. مهاجرت باید یک انتخاب، نه یک ضرورت باشد. ما اقداماتی صورت خواهیم داد، از جمله اجراء دستور کار 2030 برای توسعه پایدار که اهداف آن مواردی چون ریشه کن کردن فقر و نابرابری شدید، جان تازه دادن به مشارکت جهانی برای توسعه پایدار، ترویج جوامع مسالمت جو و همه گیر بر مبنای حقوق بین الملل بشر و حاکمیت قانون، ایجاد شرایط برای رشد اقتصادی و اشتغال متوازن، پایدار و فراگیر، مبارزه با تخریب محیط زیست و تضمین واکنش های مؤثر به بلایای طبیعی و اثرات نامطلوب تغییر آب و هوا را در بر دارد.
44. اذعان به این که فقدان فرصت های آموزشی اغلب اوقات عامل فشاری برای مهاجرت، به ویژه برای جوانان است، ما به تقویت ظرفیتهای آنها، از جمله در موسسات آموزشی و همچنین به افزایش فرصت های شغلی، به ویژه برای جوانان، در کشورهای مبدا متعهدیم. ما همچنین به تأثیر مهاجرت بر سرمایه انسانی در کشورهای مبدا اذعان داریم.
45. ما بازنگری در سیاست های مهاجرتی خود را برای بررسی پیامدهای ناخواسته منفی ممکن مد نظر قرار خواهیم داد.
46. ما همچنین اذعان داریم مهاجرت بین المللی واقعیتی چند وجهی در ارتباط اصلی با توسعه کشورهای مبدا، محل عبور و مقصد بوده، که به پاسخ هایی جامع و منسجم نیازمند است. مهاجران می توانند به توسعه اقتصادی و اجتماعی در جوامع میزبان شان و به خلق ثروت جهانی کمک های مثبت و عمیقی کنند. آنان می توانند در پاسخگویی به روندهای جمعیتی، کمبود نیروی کار و چالش های دیگر در جوامع میزبان کمک کنند، و مهارت های تازه و پویایی به اقتصاد این جوامع اضافه کنند. ما به منافع توسعه ای مهاجرت به کشورهای مبدا، از جمله از طریق وارد کردن خارج نشینان به جریان توسعه اقتصادی و بازسازی کشورهای مهاجرفرست اذعان داریم. ما به کاهش هزینه های مهاجرت نیروی کار متعهدیم و سیاست ها و شیوه های اخلاقی استخدام را میان کشورهای فرستنده و پذیرنده رواج خواهیم داد. ما انتقال سریعتر، ارزان تر و امن تر وجوه ارسالی مهاجران در هر دو کشور فرستنده و دریافت کننده، از جمله از طریق کاهش هزینه های داد و ستد، و همچنین تسهیل تعامل میان خارج نشینان و کشورهای خاستگاه شان را رواج خواهیم داد. ما مایلیم

این کمک‌ها به نحو گسترده‌تری شناسایی شده و در واقع، در قالب اجرای دستورکار 2030 تقویت شود.

47. ما اطمینان حاصل خواهیم کرد که تمام جنبه‌های مهاجرت در برنامه‌های توسعه پایدار جهانی، منطقه‌ای و ملی، و در سیاست‌ها و برنامه‌های بشر دوستانه، حقوق بشری و نهادینه سازی صلح گنجانیده شود.

48. ما از دولت‌هایی که تصویب یا الحاق به کنوانسیون بین‌المللی حمایت از حقوق کلیه کارگران مهاجر و اعضای خانواده‌شان¹¹ را مد نظر قرار نداده‌اند می‌خواهیم این کار را به انجام رسانند. ما همچنین از دولت‌هایی که این کار را انجام نداده‌اند می‌خواهیم الحاق به کنوانسیون‌های ذریبست سازمان بین‌المللی کار را بنا به اقتضاء در نظر گیرند. علاوه بر این، ما اشاره می‌کنیم که مهاجران از حقوق و حمایت‌ها تحت مقررات مختلف حقوق بین‌الملل برخوردارند.

49. ما به تقویت مدیریت جهانی مهاجرت متعهدیم. بنابراین ما از توافق برای رساندن سازمان بین‌المللی مهاجرت، سازمانی که از سوی کشورهای عضو آن به عنوان سازمان جهانی هدایت‌کننده در زمینه مهاجرت در نظر گرفته شده است، به رابطه حقوقی و کاری نزدیک با سازمان ملل متحد به عنوان سازمانی مرتبط به گرمی حمایت کرده و از آن استقبال می‌کنیم. ما در انتظار اجرای این توافقیم،¹² که به گونه‌ای فراگیرتر به مهاجران کمک و از آنان محافظت می‌کند و با رسیدگی به مسائل مهاجرت و ارتقاء هماهنگی میان مهاجرت و حوزه‌های سیاست‌گذاری به دولت‌ها یاری می‌رساند.

50. ما بی‌طرفانه و بر اساس نیازها، به مهاجران در کشورهای که درگیر مخاصمات یا بلایای طبیعی‌اند، کمک خواهیم کرد، در حالی که و در موارد قابل‌اعمال، در هماهنگی با مقامات ملی مربوط کار خواهیم کرد. با اذعان به این که همه دولت‌ها در این فعالیت‌ها شرکت نمی‌کنند، ما در این زمینه به طرح "مهاجران در کشورهای در بحران" و "دستور کار برای حمایت از آوارگان در عرصه حوادث و تغییرات آب و هوایی" بر مبنای طرح نانسن (Nansen Initiative) توجه داریم.

51. ما به کار انجام‌شده توسط گروه جهانی مهاجرت در توسعه اصول و راهنمایی‌های عملی حمایت از حقوق بشر مهاجران در شرایط آسیب‌پذیر توجه داریم.

52. ما توسعه اصول راهنما و دستورالعمل‌های اختیاری را، منطبق با حقوق بین‌الملل، در رفتار با مهاجران در موقعیت‌های آسیب‌پذیرمد نظر قرار خواهیم داد، به خصوص کودکان بدون همراه و جدا مانده که واجد شرایط برخورداری از حمایت بین‌المللی تحت عنوان پناهنده نبوده و ممکن است نیازمند کمک باشند را در نظر خواهیم گرفت. اصول راهنما و دستورالعمل‌ها با استفاده از فرایند هدایت‌شده توسط دولت با مشارکت همه ذینفعان مربوط و با لحاظ کردن نظرات نماینده ویژه دبیر کل در مهاجرت و توسعه بین‌المللی، سازمان بین‌المللی مهاجرت، دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در حقوق بشر، دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان و سایر سازمان‌های ذریبست با سازمان ملل متحد توسعه خواهد یافت. این اصول راهنما و دستورالعمل‌ها تلاش‌های ملی را برای حمایت و کمک به مهاجران تکمیل خواهند کرد.

53. ما از تمایل برخی کشورهای دولت‌ها به فراهم آوردن امکان حمایت موقت از مهاجران فاقد شرایط پناهندگی در مقابل بازگشت به کشور مبدأشان و آنان که به علت وجود شرایطی در کشورهای خود قادر به بازگشت به خانه نیستند، استقبال می‌کنیم.

¹¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 2220, No. 39481.

¹² قطعنامه 70/296 پیوست.

54. ما همکاری های دوجانبه، منطقه ای و جهانی و ساز و کارهای مشارکت موجود برای تسهیل مهاجرت را هم راستا با دستور کار 2030 مطابق حقوق بین الملل، گسترش خواهیم داد. ما همکاری ها در این راستا را میان کشورهای مبدأ، محل گذار و مقصد تقویت خواهیم کرد، از جمله از طریق فرآیندهای مشورتی منطقه ای، سازمان های بین المللی، جنبش بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر، سازمان های اقتصادی منطقه ای و مقامات دولتی محلی، و همچنین به واسطه استخدام کنندگان و کارفرمایان ذیربط بخش خصوصی، اتحادیه های کارگری، جامعه مدنی و گروه های مهاجر و خارج نشین. ما بر نیازهای خاص مقامات محلی، که اولین پذیرنده مهاجران هستند اذعان داریم.

55. ما به پیشرفت انجام شده در مهاجرت و توسعه بین المللی در نظام ملل متحد، از جمله گفت وگوهای اول و دوم درسطوح عالی در موضوع مهاجرت و توسعه بین المللی اذعان داریم. ما از گفت و گو های جهانی و منطقه ای بیشتر و همکاری عمیق در موضوع مهاجرت، به ویژه از طریق مبادله بهترین شیوه ها و یادگیری متقابل و توسعه طرح های ملی و منطقه ای پشتیبانی خواهیم کرد. ما در این زمینه به مشارکت با ارزش انجمن جهانی مهاجرت و توسعه توجه کرده و به اهمیت گفت و گو میان ذی نفعان چندگانه در زمینه مهاجرت و توسعه اذعان داریم.

56. ما تاکید داریم کودکان نباید به علت وضعیت مهاجرتی خود یا والدینشان مجرم محسوب شده یا در معرض اقدامات تنبیهی قرار گیرند.

57. ما تسهیل فرصت ها را برای مهاجرت امن، منظم و قاعده مند، از جمله، ایجاد اشتغال، تحرک نیروی کار در تمام سطوح مهارتی، مهاجرت چرخه ای، یکپارچه سازی خانواده و فرصت های مرتبط با آموزش و پرورش مد نظر قرار خواهیم داد. ما به اعمال حداقل معیارهای کار برای کارگران مهاجر بدون در نظر گرفتن وضعیت شان و همچنین استخدام و سایر هزینه های مربوط به مهاجرت، جریان پول، انتقال مهارت ها و دانش و ایجاد فرصت های شغلی برای جوانان توجه ویژه ای نشان خواهیم داد.

58. ما کشورهای مبدأ یا خاستگاه ملی، کشورهای محل گذار، کشورهای مقصد و سایر کشورهای مربوطه را قویا به همکاری با یکدیگر تشویق می کنیم تا اطمینان یابیم مهاجرانی که اجازه ماندن در کشور مقصد را ندارند می توانند مطابق با تعهدات بین المللی تمام کشورها، به کشور مبدأ یا متبوعشان به شیوه ای امن، قاعده مند و آبرومندانه، ترجیحا به صورت داوطلبانه، با توجه به قوانین ملی همسو با قوانین بین المللی بازگردند. ما توجه داریم که همکاری در بازگشت و پذیرش مجدد عنصر مهمی در همکاری بین المللی در امر مهاجرت را تشکیل می دهد. چنین همکاری حصول اطمینان از شناسایی مناسب و فراهم آوردن مدارک سفر مربوط را شامل است. هر نوع بازگشت اعم از داوطلبانه و غیره، باید وفق تعهداتمان در حقوق بشر بین الملل و در انطباق با اصل منع اعاده باشد. همچنین باید قواعد حقوق بین الملل را رعایت کرد و به علاوه، بازگشت با حفظ مصالح عالیه کودکان و طی مراحل قانونی صورت پذیرد. در حالی که اذعان داریم این موارد تنها نسبت به دولت هایی که به آنها متعهد شده اند اعمال می شود، قبول داریم که توافق های موجود پیرامون مسئله پذیرش مجدد باید به طور کامل اجرا شود. ما از پذیرش بیشتر و کمک رسانی در راستای استقرار مجدد برای افرادی که بازگشته اند حمایت می کنیم. توجه خاص باید به نیازهای مهاجران در موقعیت های آسیب پذیر از قبیل کودکان، افراد مسن، افراد دارای معلولیت و قربانیان قاچاق مبذول شود که به کشور مبدأ بازمی گردند.

59. ما بر تعهد مان در حمایت از حقوق بشر کودکان مهاجر، خصوصا کودکان مهاجر بدون همراه با توجه به آسیب پذیری شان، تاکید می کنیم، و بر دسترسی به بهداشت اولیه، آموزش

و پرورش و خدمات روانی-اجتماعی با اطمینان از این که مصالح عالیه کودک از اولین ملاحظات در کلیه موارد مربوط است تاکید می کنیم.

60. ما بر نیاز به رسیدگی به وضعیت خاص و آسیب پذیری زنان و دختران مهاجر، از جمله، با تلفیق دیدگاه جنسیتی در سیاست های مهاجرتی و تقویت قوانین ملی، نهادها و برنامه های مبارزه با خشونت مبتنی بر جنسیت، شامل قاچاق انسان و تبعیض علیه زنان و دختران اذعان داریم.

61. در حالی که بر نقش جامعه مدنی از جمله سازمان های غیر دولتی در ترویج رفاه مهاجران و ادغام آنها در جوامع خصوصا در زمان بروز شرایط حاد آسیب پذیری و پشتیبانی جامعه بین المللی از تلاش این قبیل سازمانها اذعان داریم، ما دولت ها و جوامع مدنی را به تعامل عمیق تر با یکدیگر به منظور پیدا کردن پاسخی برای چالش ها و فرصت های نشأت گرفته از مهاجرت بین المللی تشویق می کنیم.

62. ما توجه داریم که نماینده ویژه دبیر کل در زمینه مهاجرت و توسعه بین المللی، آقای پیترو ساترلند، قبل از خاتمه سال 2016، گزارشی ارائه خواهد کرد که راه های تقویت همکاری های بین المللی و ورود سازمان ملل متحد در امر مهاجرت پیشنهاد خواهد شد.

63. ما به راه اندازی روند مذاکرات بین دولت ها، در سال 2016، که به تصویب توافقی برای مهاجرت امن، منظم و قاعده مند در همایش آتی بین دولت ها در سال 2018 خواهد انجامید، متعهدیم. ما از رئیس مجمع عمومی دعوت می کنیم برای تعیین راهکار، جدول زمانی و دیگر نکات عملی مربوط به روند مذاکرات ترتیباتی اتخاذ کند. جزئیات بیشتر در خصوص روند مذاکرات در ضمیمه دوم اعلامیه حاضر آمده است.

۱۷. تعهداتی برای مهاجران

64. با اذعان به این که درگیری های مسلحانه، آزار و اذیت و خشونت، از جمله تروریسم، از جمله عواملی اند که موجب جابجایی های بزرگ پناهندگان می شوند، ما به منظور بررسی علل ریشه ای چنین وضعیت های بحرانی و پیشگیری یا حل و فصل مناقشه از طرق مسالمت آمیز کوشش خواهیم کرد. ما برای حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات، پیشگیری از مناقشات و دستیابی به راه حل های سیاسی مورد نیاز در دراز مدت از هر راه ممکن خواهیم کوشید. دیپلماسی پیشگیرانه و واکنش اولیه به مناقشات از سوی دولت ها و سازمان ملل متحد بسیار مهم است. ترویج حقوق بشر نیز بسیار مهم است. علاوه بر این، ما حکمرانی بایسته، حاکمیت قانون، نهادهای تاثیرگذار، پاسخگو و فراگیر و توسعه پایدار در سطوح بین المللی، منطقه ای، ملی و محلی را رواج خواهیم داد. با اذعان به این که اگر حقوق بین الملل بشردوستانه از سوی همه طرفها در درگیری های مسلحانه رعایت شود، این جابجایی می تواند کاهش یابد، ما تعهد خود به حمایت از اصول و حقوق بین الملل بشردوستانه را تجدید می کنیم. ما همچنین بر رعایت قواعدی که از غیرنظامیان در جنگ حمایت می کنند تاکید می ورزیم.

65. ما بر کنوانسیون 1951 راجع به وضعیت پناهندگان¹³ و پروتکل 1967 آن¹⁴ به عنوان مبنای نظام حمایت بین المللی از پناهندگان تاکید می کنیم. ما بر اهمیت اعمال کامل و موثر آنها توسط کشورهای عضو و ارزش هایی که در بر دارند اذعان داریم. ما با خرسندی خاطر نشان می شویم هم اکنون 148 کشور، عضو یک یا هر دو سند می باشند. ما دولت های غیر عضو را تشویق می کنیم پیوستن به اسناد مذکور را در نظر داشته باشند و دولت های

¹³ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No. 2545.

¹⁴ جلد 606 شماره 8791.

عضو با حق شرط را تشویق می کنیم برداشتن حق شرط را مورد توجه قرار دهند. ما همچنین اذعان داریم شماری از دولت های غیر عضو اسناد بین المللی پناهندگی رویکردی سخاوتمندانه درمیزبانی پناهندگان نشان داده اند.

66. ما تاکید می کنیم که حقوق بین الملل پناهندگان، قواعد بین المللی حقوق بشر و حقوق بین الملل بشر دوستانه چارچوب حقوقی برای تقویت حمایت از پناهندگان را فراهم می کنند. ما در این زمینه، حمایت از کلیه افراد نیازمند را تضمین خواهیم کرد. ما اسناد منطقه ای پناهندگان، از قبیل کنوانسیون سازمان وحدت آفریقا ناظر به جنبه های ویژه مشکلات پناهندگان در آفریقا¹⁵ و اعلامیه کارتاگنا (Cartagena) در امور پناهندگان را مورد توجه قرار می دهیم.

67. ما بر رسم پناه دادن و حق پناه جویی تاکید می ورزیم. ما همچنین احترام و پایبندی به اصل بنیادین منع بازپس راندن¹⁶ وفق حقوق بین الملل پناهندگی رامورد تاکید مجدد قرار می دهیم.

68. ما بر محوریت همکاری های بین المللی در نظام حمایت از پناهندگان تاکید می کنیم. ما به هزینه هایی که جابجایی های بزرگ پناهندگان، به خصوص در کشورهای در حال توسعه، بر منابع ملی بار می کند اذعان داریم. برای رسیدگی به نیازهای پناهندگان و دول پناه دهنده، ما به تقسیم منصفانه تر تکالیف و مسئولیت ها جهت میزبانی و حمایت از پناهندگان در جهان متعهدیم، در حالی که مشارکت های موجود و ظرفیت ها و منابع متفاوت میان دولت ها را مدنظر قرار می دهیم.

69. ما باور داریم پاسخی جامع به مقوله پناهندگان توسط دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، در هماهنگی نزدیک با کشورهای ذیربط، از جمله کشورهای میزبان، و دخالت دیگر نهادهای مربوطه سازمان ملل متحد، برای هر کدام از وضعیت های مربوط به جابجایی های بزرگ پناهندگان باید تدوین و آغاز شود. این مهم باید با رویکرد چندین ذینفع مشتمل بر مقامات ملی و محلی، سازمان های بین المللی، نهادهای مالی بین المللی، مشارکت کنندگان از جامعه مدنی (از جمله سازمان های مذهبی، سازمان های خارج نشینان و دانشگاه ها)، بخش خصوصی، رسانه ها و خود پناهندگان همراه باشد. چارچوب جامعی از این دست به اعلامیه حاضر ضمیمه شده است.

70. ما اطمینان حاصل خواهیم کرد که سیاست ها یا ترتیبات پذیرش پناهنده با تعهدات ما تحت حقوق بین الملل همراستا است. ما مایلیم ببینیم از موانع اداری کاسته شده است تا تشریفات پذیرش پناهندگان تا حد امکان تسریع شود. ما در صورت لزوم، به کشورها کمک خواهیم کرد که فرآیند نام نویسی و تشکیل پرونده پناهجویان زود و به نحو موثر صورت پذیرد. ما همچنین دسترسی کودکان به تشریفات مناسب احوالشان را رواج خواهیم داد. در عین حال، ما اذعان داریم که توانایی پناهندگان به تقدیم تقاضای پناهندگی در کشور مورد انتخاب شان می تواند نظام مند بوده، تابع حمایت های در دسترس آنان و منوط به بهره مندی از حمایت در جاهای دیگر باشد.

71. ما اتخاذ اقدامات در راستای تسهیل فراهم بودن ثبت احوال و اسناد و مدارک برای پناهندگان را تشویق می کنیم. ما در این خصوص، بر اهمیت ثبت و تشکیل پرونده زودهنگام و موثر به عنوان ابزاری حمایتی و جهت تسهیل ارائه کمک های بشردوستانه اذعان داریم.

¹⁵ همان، جلد 1001، شماره 14691

¹⁶ non-refoulement (منع اعاده)

72. ما اذعان داریم وضعیت بی تابعیتی می تواند علت بنیادین جابجایی اجباری باشد و جابجایی اجباری به نوبه خود، می تواند به بی تابعیتی منجر شود. ما به کمپین مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان برای پایان دادن به بی تابعیتی در طول یک دهه توجه داریم و ما کشورها را تشویق می کنیم اقداماتی را در نظر گیرند که می توانند در راستای کاهش حدوث بی تابعیتی به اتخاذ نمایند. ما دولت هایی که هنوز به کنوانسیون 1954 راجع به وضعیت اشخاص بدون تابعیت¹⁷ و کنوانسیون 1961 راجع به کاهش بی تابعیتی¹⁸ ملحق نشده اند را به در نظر گرفتن انجام این مهم تشویق می کنیم.

73. ما اذعان داریم برپایی اردوگاه های پناهندگان باید استثناء بوده، تا حد امکان، اقدامی موقت در پاسخ به شرایط اضطراری باشد. ما یادآور می شویم که 60 درصد پناهندگان سراسر جهان در مناطق شهری اند و تنها اقلیتی در اردوگاه ها زندگی می کند. ما اطمینان خواهیم یافت از این که ارائه کمک به پناهندگان و جوامع میزبان در ارتباط با زمینه مربوط صورت پذیرفته است. ما تاکید می ورزیم بر این که کشورهای میزبان مسئولیت اصلی اطمینان از ماهیت غیر نظامی و انسانی اردوگاه ها و محل استقرار پناهندگان را دارند. ما برای حصول اطمینان از این که چنین ماهیتی با حضور یا فعالیت های عناصر مسلح به خطر نیافتاده و اطمینان از این که اردوگاه ها برای اهداف ناسازگار با ماهیت غیر نظامیشان مورد استفاده واقع نمی شود کوشش خواهیم کرد. ما برای ارتقا امنیت در اردوگاه های پناهندگان و جوامع محلی اطراف آن، بنا به درخواست و با رضایت کشور میزبان تلاش خواهیم کرد.

74. ما مشارکت فوق العاده سخاوتمندانه ای که تا به امروز از جانب کشورهای میزبان جمعیت های بزرگ پناهندگان صورت پذیرفته است را مورد استقبال قرار داده و برای افزایش حمایت از این کشورها کوشش خواهیم کرد. ما خواهان پرداخت اعتبارات ناشی تعهدات صورت پذیرفته در همایش های مربوطه می باشیم.

75. ما به کوشش به سوی یافتن راه حل هایی، از همان آغاز وضعیت بحران پناهندگی متعهدیم. ما به طور فعال راه حل های پایدار را، خصوصا در وضعیت های پناهندگی طولانی مدت، با تمرکز بر بازگشت پایدار و به موقع در سایه ایمنی و کرامت ترویج خواهیم کرد. این امر شامل بازگشت به وطن، ادغام مجدد، توانبخشی و فعالیت های بازسازی خواهد شد. ما کشورها و دیگر فعالان مربوط را به ارائه حمایت هایشان از جمله تخصیص وجوه تشویق می کنیم.

76. ما تاکید می کنیم بازگشت داوطلبانه لزوما نباید به حصول راه حل های سیاسی در کشور مبداء منوط باشد.

77. ما قصد داریم شمار و گستره راه های حقوقی موجود برای پذیرش پناهندگان، یا اسکان مجدد آنان در کشورهای ثالث را افزایش دهیم. این امر، علاوه بر تسهیل مشقات پناهندگان، برای کشورهای میزبان جمعیت های بزرگ پناهندگان و برای کشورهای ثالث پذیرنده پناهندگان مزایایی دربر خواهد داشت.

78. ما از کشورهایی که هنوز برنامه های اسکان مجدد را وضع نکرده اند می خواهیم انجام این مهم در اولین فرصت را مد نظر قرار دهند. دولت هایی که قبلا این کار را به انجام رسانده اند را تشویق می نمایم افزایش حجم برنامه هایشان را مد نظر قرار دهند. هدف ما فراهم آوردن مکان های اسکان مجدد و دیگر راه های حقوقی پذیرش در مقیاسی است که نیازهای سالانه اسکان مجدد مشخص شده توسط مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان را جابگو باشد.

¹⁷ همان، جلد 360، شماره 5158
¹⁸ همان، جلد 989، شماره 14458

79. ما توسعه برنامه های بشردوستانه موجود در خصوص پذیرش، برنامه های تخلیه موقت احتمالی، از جمله تخلیه به دلایل پزشکی، ترتیبات انعطاف پذیر برای کمک به بازگشت به خانواده، حمایت خصوصی برای پناهندگان منفرد و فرصت هایی برای پناهندگان در زمینه تحرک پذیری نیروی کار، از جمله از راه مشارکت های بخش خصوصی و در زمینه آموزش از جمله کمک هزینه های تحصیلی و ویزاهای دانشجویی در نظر خواهیم گرفت.

80. ما به ارائه کمک های بشردوستانه به پناهندگان به منظور حصول اطمینان از پشتیبانی ضروری در بخش های اساسی مربوط به نجات حیات، از جمله در مراقبت های بهداشتی، سرپناه، غذا، آب و تصفیه آن متعهدیم. ما به حمایت از کشورها و جوامع میزبان در این زمینه، از جمله با استفاده از دانش و ظرفیت های محلی در دسترس متعهدیم. ما از برنامه های توسعه جامعه محور که به نفع پناهندگان است و هم به نفع جوامع میزبان پشتیبانی می کنیم.

81. ما مصمم آموزش ابتدایی و متوسطه با کیفیت را در محیط های یادگیری امن برای همه کودکان پناهنده ارائه دهیم، و این مهم را ظرف چند ماه از جابجایی اولیه به انجام رسانیم. ما به ارائه پشتیبانی در این زمینه به کشورهای میزبان متعهدیم. دسترسی به آموزش با کیفیت، از جمله برای جوامع میزبان، برای کودکان و جوانان در شرایط جابجایی، به ویژه در وضعیت جنگ و بحران حمایت اساسی فراهم می آورد.

82. ما از آموزش نوباوگان برای کودکان پناهنده حمایت خواهیم کرد. ما همچنین آموزش عالی، آموزش مهارت ها و آموزش های فنی حرفه ای را رواج خواهیم داد. در شرایط جنگ و بحران، آموزش عالی به عنوان یک عامل تغییر قدرتمند، با حفظ امید آنان به آینده حامی و پناه گروه مهمی از مردان و زنان جوان است، ورود آنان به جوامع میزبان و عدم تبعیض را رواج می دهد، و به عنوان تسریع دهنده ای در بهبودی و بازسازی کشورهای بعد از جنگ عمل می کند.

83. ما برای حصول اطمینان از این که نیازهای بهداشتی اولیه اجتماعات پناهندگان برآورده شده و این که زنان و دختران به خدمات بهداشت و درمان ضروری دسترسی دارند تلاش خواهیم کرد. ما به حمایت از کشورهای میزبان در این زمینه متعهدیم. ما همچنین راهبردهای ملی را در راستای حمایت از پناهندگان در چارچوب سیستم های ملی حمایت اجتماعی، به شکل متناسب توسعه خواهیم داد.

84. ما، با استقبال از گام های مثبت برداشته شده از سوی یکایک دولت ها، دولت های میزبان را تشویق می کنیم باز کردن بازارهای کارشان به روی پناهندگان را در نظر داشته باشند. ما کوشش خواهیم کرد انعطاف پذیری کشورها و جوامع میزبان را، با برای مثال، کمک به آنها در طرح های ایجاد اشتغال و درآمد، تقویت کنیم. در این زمینه، ما بر توان بالقوه جوانان اذعان داریم و تلاش خواهیم کرد شرایط رشد، اشتغال و آموزش که به آنان اجازه خواهد داد عواملان توسعه باشند را ایجاد کنیم.

85. به منظور پاسخگویی به چالش های ناشی از جابجایی های گسترده پناهندگان، هماهنگی نزدیک میان طیف وسیعی از فعالان امور بشردوستانه و توسعه مورد نیاز است. ما متعهد هستیم مبتلابه ترین اشخاص را در کانون برنامه ریزی و اقدامات قرار دهیم. کشورها و جوامع میزبان ممکن است حمایت نهادهای مرتبط سازمان ملل متحد، مقامات محلی، نهادهای مالی بین المللی، بانک های توسعه منطقه ای، اهداء کنندگان کمک بر اساس معاهدات دوجانبه، بخش خصوصی و جامعه مدنی را نیاز داشته باشند. ما پاسخ مشترک تمام این فعالان به منظور تقویت ارتباط میان دست اندرکاران امور بشردوستانه و توسعه،

تسهیل همکاری میان ماموریت های نهادی و پایه گذاری راه حل های پایدار، با کمک به ایجاد اعتماد به نفس و انعطاف پذیری، را قویا تشویق می کنیم. علاوه بر رفع نیازهای بلاواسطه بشردوستانه و توسعه ای، ما به منظور حمایت از اعاده وضعیت در امور زیست محیطی، اجتماعی و زیرساختی در مناطق متاثر از جابجایی گسترده پناهندگان تلاش خواهیم کرد.

86. ما با نگرانی خاطر نشان می شویم که شکاف قابل ملاحظه ای میان نیازهای پناهندگان و منابع موجود وجود دارد. ما حمایت طیف وسیع تری از اهداء کنندگان کمک ها را تشویق می کنیم و در راستای انعطاف پذیر و قابل پیش بینی تر کردن تامین مالی امور بشردوستانه، با کاستن از تخصیص و افزایش بودجه چند ساله، به منظور بستن این شکاف اقدامات (لازم) را اتخاذ می نماییم. نهادهای سازمان ملل متحد از جمله دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان و کارگزاری امداد و کار سازمان ملل متحد برای پناهندگان فلسطینی در شرق نزدیک و دیگر سازمان های ذیربط به بودجه کافی نیاز دارند تا بتوانند فعالیت های خود را به طور موثر و قابل پیش بینی به انجام رسانند. ما از تعهدات رو به افزایش بانک جهانی و بانک های توسعه چند جانبه و پیشرفت های به عمل آمده در زمینه دسترسی به سرمایه مالی حمایتی توسعه برای جوامع مبتلا به استقبال می کنیم. علاوه بر این، روشن است که سرمایه گذاری بخش خصوصی در حمایت از جوامع پناهندگان و کشورهای میزبان از اهمیت حیاتی طی سال های آینده برخوردار است. جامعه مدنی نیز در پاسخ دهی به نیازهای پناهندگان در هر منطقه از جهان متحد اصلی است.

87. ما خاطر نشان می شویم که ایالات متحده آمریکا، کانادا، اتیوپی، آلمان، اردن، مکزیک، سوئد و دبیر کل، میزبانی نشست مقامات عالی رتبه در خصوص پناهندگان را در 20 سپتامبر 2016 خواهند داشت.

۷. پیگیری و بازبینی تعهدات مان

88. ما اذعان داریم ترتیباتی مورد نیاز است تا از پیگیری و بررسی نظام مند کلیه تعهداتی که امروز در حال هستیم اطمینان حاصل شود. بر این اساس، ما از دبیر کل تقاضا داریم اطمینان یابد که پیشرفت های کشورهای عضو و سازمان ملل متحد در اجراء تعهدات اتخاذ شده در نشست عالی رتبه (بلندپایگان) امروز موضوع ارزیابی های دوره ای ارائه شده به مجمع عمومی، در صورت لزوم با اشاره به دستور کار 2030 برای توسعه پایدار خواهد بود.

89. علاوه بر این، وظیفه بررسی جنبه های مرتبط با اعلامیه حاضر برای گفت و گوهای دوره ای سطوح عالی در امر مهاجرت و توسعه بین المللی و برای گزارش سالانه کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان به مجمع عمومی باید پیش بینی شود.

90. با اذعان به نیاز به حمایت مالی و برنامه ریزی در خور توجه برای کشورهای و جوامع میزبان متاثر از جابجایی های گسترده پناهندگان و مهاجران، ما از دبیر کل می خواهیم در خصوص طرق رسیدن به بهره وری بیشتر، اثربخشی عملیاتی و انسجام در سراسر نظام، و همچنین راه های تقویت مشارکت سازمان ملل متحد با نهادهای مالی بین المللی و بخش خصوصی، با هدف اجراء کامل تعهدات مشخص شده در اعلامیه حاضر به مجمع عمومی در هفتاد و یکمین جلسه اش گزارش دهد.

پیوست نخست چهارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی

1. مقیاس و ماهیت جابجایی پناهندگان، امروز ما را ملزم می کند به شیوه ای جامع و قابل پیش بینی در قبال جابجایی های گسترده پناهندگان اقدام کنیم. از رهگذر پاسخ دهی جامع به پناهندگی بر اساس اصول همکاری بین المللی و تقسیم وظایف و مسئولیت ها، ما بهتر می توانیم پناهندگان را مورد حمایت قرار داده و به آنها کمک برسانیم و از دولت های میزبان و جوامع دخیل پشتیبانی به عمل آوریم.
2. چهارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی توسط مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، درهماهنگی نزدیک با دولت های ذریبط، از جمله کشورهای میزبان، و دیگر نهادهای مربوط سازمان ملل متحد، برای هر وضعیت مرتبط با جابجایی های بزرگ پناهندگان توسعه خواهد یافت و آغاز خواهد شد. پاسخ دهی جامع به پناهندگی مستلزم رویکردی نفعان متعدد، از جمله مقامات ملی و محلی، سازمان های بین المللی، نهادهای مالی بین المللی، سازمان های منطقه ای، ساز و کارهای هماهنگی و مشارکت منطقه ای، مشارکت کنندگان جامعه مدنی، از جمله سازمان های مذهبی و دانشگاه ها، بخش خصوصی، رسانه ها و خود پناهندگان است.
3. در حالی که هر کدام از جابجایی های گسترده پناهندگان در ماهیت متفاوت خواهد بود، عناصر مورد اشاره در زیر، چارچوبی برای پاسخ دهی جامع و مردم محور به پناهندگی را فراهم می سازد، که وفق حقوق بین الملل و بهترین رویه بین المللی و با هر یک از این زمینه های خاص سازگار است.
4. ما چارچوب جامع پاسخ دهی به پناهندگی برای هر وضعیت مرتبط با جابجایی های بزرگ پناهندگان، از جمله در وضعیت های متمادی، به عنوان بخشی جدایی ناپذیر و مشخص از پاسخ های همه جانبه انسان دوستانه، آنجا که وجود داشته و آنجا که عناصر برشمرده در زیر را به طور معمول داراست، در ذهن داریم.

پذیرش و قبول

5. در آغاز یک جابجایی بزرگ پناهندگان، دولت های پذیرنده، با در نظر گرفتن ظرفیت های ملی و تعهدات حقوقی بین المللی خود، در همکاری شایسته، با مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، سازمان های بین المللی و دیگر شرکاء و با پشتیبانی کشورهای دیگر بنا به درخواست، وفق تعهدات بین المللی، درصد (دستیابی به موارد ذیل) هستند:

(الف) تا حد امکان اطمینان حاصل شود، از این که برای شناسایی افراد نیازمند حمایت بین المللی به عنوان پناهنده، وضع شرایط پذیرش کافی، امن و محترمانه، با تاکید ویژه بر افراد دارای نیازهای خاص، قربانیان قاچاق انسان، حمایت از کودکان، یکپارچگی خانواده، و پیشگیری و پاسخ دهی به خشونت جنسی و جنسیتی، و پشتیبانی از مشارکت مهم اجتماعات و جوامع در این خصوص، تدابیری وجود دارد؛

(ب) توجه به حقوق، نیازهای ویژه، مشارکت و نظر پناهندگان زن و دختر؛

(ج) ارزیابی و پاسخگویی به نیازهای اساسی پناهندگان، از جمله با فراهم آوردن دسترسی به آب آشامیدنی بهداشتی و مکفی، فاضلاب، غذا، تغذیه، سرپناه، حمایت

های روانی اجتماعی و مراقبت های بهداشتی، شامل بهداشت جنسی و باروری، و فراهم آوردن کمک به کشورها و جوامع میزبان در این عرصه، به نحو بایسته؛

(د) ثبت نام و تشکیل پرونده برای متقاضیان حمایت به عنوان پناهنده، از جمله در کشوری که برای نخستین بار در آنجا درخواست پناهندگی می کنند، با بیشترین سرعت ممکن به محض ورود شان. برای نیل به این مهم، شاید نیاز باشد مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان و فعالان و شریکان مربوطه کمک رسانی در زمینه هایی مانند فن آوری بیومتریک و دیگر پشتیبانی های فنی و مالی را در موارد ضروری هماهنگ سازند.

(ه) استفاده از فرآیند ثبت نام برای شناسایی نیازهای مددجویی خاص، و ترتیبات حمایتی، در صورت امکان، از جمله و نه منحصرًا برای پناهندگان با ملاحظات حمایتی ویژه، مانند زنان در معرض خطر، کودکان، به خصوص کودکان بدون همراه و کودکان جدا شده از خانواده های خود، خانوارهای تحت سرپرستی کودکان و خانواده های تک والد، قربانیان قاچاق انسان، قربانیان آسیب روحی و بازماندگان خشونت جنسی، و همچنین پناهندگان معلول و اشخاص مسن؛

(و) کوشش برای اطمینان از ثبت فوری تولد برای تمام کودکان پناهنده متولد در سرزمین دولت های میزبان و ارائه کمک های کافی در اولین فرصت با اخذ دیگر اسناد و مدارک لازم مربوط به احوال شخصیه، از جمله گواهی ازدواج، طلاق و فوت، به نحو مقتضی؛

(ز) اتخاذ اقدامات لازم، همراه با پادمان حقوقی مناسب، در راستای پاسداری از حقوق بشر پناهندگان با هدف تضمین امنیت آنها، و همچنین اتخاذ تدابیری برای پاسخ دهی به دغدغه های امنیتی مشروع کشورهای میزبان پناهندگان؛

(ح) اتخاذ تدابیری برای حفظ ماهیت غیر نظامی و بشردوستانه اردوگاه ها و محل استقرار پناهندگان؛

(ط) برداشتن گام هایی در راستای حصول اطمینان از اعتبار نظام های حمایتی از پناه جویان، از جمله از طریق همکاری میان کشورهای مبدأ، محل گذار و مقصد و تسهیل بازگشت و قبول مجدد آنان که واجد شرایط پناهندگی نیستند؛

پشتیبانی از نیازهای فوری و در جریان

6. دولت ها، در همکاری با خیرین چند جانبه و شرکاء بخش خصوصی، به نحو مقتضی، در هماهنگی با کشورهای پذیرنده کمک ها مایلند این موارد را محقق کنند:

(الف) بسیج منابع مالی کافی و دیگر منابع برای پوشش دادن به نیازهای بشردوستانه شناسایی شده در چارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی؛

(ب) ارائه منابع به شیوه ای سریع، قابل پیش بینی، سازگار و انعطاف پذیر، از جمله از طریق مشارکت گسترده تر نهادهایی من جمله دولت، جامعه مدنی، مشارکت کنندگان نهادهای مذهبی و بخش خصوصی؛

(ج) اتخاذ اقداماتی به منظور توسعه طرح های وام مالی موجود برای کشورهای در حال توسعه به کشورهای با درآمد متوسط که میزبان شمار کثیری از پناهندگانند، با در نظر گرفتن هزینه های اقتصادی و اجتماعی گریبانگیر این کشورها؛

(د) در نظر داشتن ایجاد ساز و کارهای تامین وجوه توسعه برای این کشورها؛

(ه) ارائه کمک به کشورهای میزبان برای حفاظت از محیط زیست و تقویت زیرساخت های متاثر از جابجایی های بزرگ پناهندگان؛

(و) افزایش پشتیبانی از ساز و کارهای ارائه کمک مبتنی بر پول نقد و دیگر طرق نوآورانه برای ارائه کمک های بشر دوستانه به نحو کارآمد، در هر کجا که لازم نماید، ضمن افزایش پاسخگویی جهت حصول اطمینان از این که کمک های بشردوستانه به ذینفعان آن می رسد.

7. کشورهای میزبان، در همکاری با مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان و دیگر نهادهای سازمان ملل متحد، موسسات مالی و دیگر شرکاء ذربط، بنا به اقتضاء، خواهند کوشید:

(الف) فراهم آوردن امکان دسترسی سریع، امن و بدون مانع به کمک های بشردوستانه برای پناهندگان مطابق با اصول بشردوستانه موجود؛

(ب) ارائه کمک، تا حد امکان، توسط ارائه دهندگان مناسب خدمات در سطوح ملی و محلی، از قبیل مقامات دولتی برای بهداشت، آموزش، خدمات اجتماعی و حمایت از کودکان؛

(ج) تشویق و توانمند سازی پناهندگان، در آغاز یک دوره اضطرار، به ایجاد نظام ها و شبکه های حمایت کننده که پناهندگان و جوامع میزبان را دخیل می سازد و نسبت به سن و جنسیت حساسند، با تاکید ویژه بر حمایت و توانمند سازی زنان و کودکان و دیگر افراد دارای نیازهای خاص؛

(د) حمایت از مشارکت کنندگان محلی جامعه مدنی که در ارائه پاسخ های بشردوستانه کمک می کنند، به منظور قدردانی از مشارکت کامل کننده آنان؛

(ه) اطمینان از همکاری نزدیک و تشویق برنامه ریزی مشترک، بنا به تناسب، میان فعالان امور بشردوستانه و توسعه، و دیگر فعالان ذربط.

پشتیبانی از کشورها و اجتماعات میزبان

8. کشورها، مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان و مشارکت کنندگان ذربط درصد هستند این امور را محقق کنند:

(الف) اجراء ارزیابی مشترک، بی طرفانه و سریع مخاطرات / یا اثرات، پیش یا پس از آغاز جابجایی گسترده پناهندگان، به منظور شناسایی و اولویت بندی کمک مورد نیاز برای پناهندگان، مقامات ملی و محلی، و جوامع متاثر از حضور پناهندگان؛

(ب) تلفیق چارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی در برنامه های توسعه ملی، هر کجا که لازم نماید، به منظور تقویت فراهم آوردن خدمات و زیرساخت ضروری به نفع جوامع میزبان و پناهندگان.

(ج) کوشش برای فراهم آوردن منابع کافی، بدون خدشه وارد کردن به کمک های رسمی در نظر گرفته شده برای توسعه، برای مقامات دولتی ملی و محلی و دیگر ارائه

دهندگان خدمات با در نظر داشتن نیازهای افزایش یافته و فشارهای وارد بر خدمات اجتماعی. برنامه ها باید به نفع پناهندگان و کشور و اجتماعات میزبان باشند.

راه حل های پایدار

9. ما اذعان داریم در حال حاضر میلیون ها تن پناهنده در سراسر جهان هیچ دسترسی به راه حل های به موقع و با دوام، که تامین آنها یکی از اهداف اصلی حمایت بین المللی است، ندارند. موفقیت در جست و جوی راه حل ها به میزان زیادی به همکاری و پشتیبانی های بین المللی قاطعانه و پایدار بستگی دارد.

10. ما باور داریم اقداماتی در پی دستیابی به راه حل های با دوام زیر باید صورت گیرد: بازگشت داوطلبانه، راه حل های محلی و اسکان مجدد و روش های مکمل برای پذیرش. این اقدامات باید عناصر برشمرده در زیر را شامل باشد.

11. ما بر هدف اصلی ایجاد شرایط کمک به پناهندگان در بازگشت امن و آبرومندانه به کشورهای شان تاکید ورزیده، نیاز به رسیدگی به اسباب بنیادین خشونت و درگیری های مسلحانه و رسیدن به راه حل های سیاسی لازم و حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات، و همچنین کمک به فعالیت های بازسازی را مورد توجه قرار می دهیم. در این زمینه، کشورهای مبداء / متبوع درصدد تحقق موارد ذیل هستند:

(الف) اذعان به این که هر کس حق ترک هر کشوری، از جمله کشور خود، و بازگشت به کشور خویش را دارد؛

(ب) رعایت این حق و نیز رعایت تکلیف پذیرش مجدد اتباع خود، که به شیوه ای امن، آبرومندانه و انسانی و با رعایت کامل به حقوق بشر وفق تعهدات حقوق بین الملل باید صورت پذیرد؛

(ج) فراهم آوردن اسناد شناسایی و مسافرتی لازم برای مسافرت؛

(د) تسهیل ادغام اجتماعی و اقتصادی بازگشت کنندگان؛

(ه) در نظر گرفتن تدابیری برای میسر کردن استرداد اموال بازگشت کنندگان.

12. برای اطمینان از بازگشت و ادغام مجدد پایدار، دولت ها، سازمان های خانواده ملل متحد و مشارکت کنندگان ذیربط درصدد تحقق موارد ذیل هستند :

(الف) تشخیص این که ماهیت داوطلبانه بازگشت به وطن، مادام که پناهندگان به حمایت بین المللی نیاز دارند، یعنی، مادام که آنان حمایت کشور خود را به طور کامل نتوانند داشته باشند، لازم است.

(ب) طراحی و پشتیبانی از اقداماتی برای تشویق بازگشت داوطلبانه و آگاهانه به وطن، ادغام مجدد و مصالحه ؛

(ج) در صورت لزوم، پشتیبانی از کشورهای مبداء / متبوع، از جمله از طریق تامین وجوه توانبخشی، بازسازی و توسعه، و با پادمانهای حقوقی لازم برای توان بخشیدن به پناهندگان در دسترسی به ساز و کارهای حقوقی، مادی و دیگر سازوکارهای حمایتی لازم برای اعاده حمایت ملی و ادغام مجدد آنان؛

(د) فعالیت های پشتیبانی در راستای ترویج سازش و گفت و گو، به خصوص با جوامع پناهندگان و با مشارکت برابر زنان و جوانان، و حصول اطمینان از رعایت حاکمیت قانون در سطوح ملی و محلی؛

(ه) تسهیل مشارکت پناهندگان، از جمله زنان، در فرآیندهای صلح و سازش، و اطمینان از این که نتایج چنین فرآیندهایی به نحو شایسته ای بازگشت آنان به شکل امن و آبرومندانه را پشتیبانی می کند؛

(و) اطمینان از این که برنامه ریزی توسعه ملی شامل نیازهای ویژه رجعت کنندگان بوده و مروج ادغام مجدد پایدار و فراگیر، به عنوان تدبیری برای جلوگیری از جابجایی آینده است.

13. کشورهای میزبان، با در نظر داشتن ظرفیت ها و تعهدات حقوقی بین المللی خود، با همکاری با مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، کارگزاری امداد و کار سازمان ملل متحد برای پناهندگان فلسطینی در خاور نزدیک¹⁹، و دیگر تشکیلات سازمان ملل متحد، موسسات مالی و دیگر مشارکت کنندگان ذریبط، بنا به تناسب، درصد تحقق موارد ذیل هستند:

(الف) فراهم کردن امکان اقامت قانونی برای کسانی که به عنوان پناهنده، جویا و نیازمند حمایت بین المللی هستند، با اذعان به این که هر تصمیمی در مورد اسکان دائمی در هر شکل، از جمله تابعیت احتمالی، با کشور میزبان است؛

(ب) اتخاذ اقداماتی برای پرورش خود اتکایی با تعهد به توسعه فرصت ها برای پناهندگان در دسترسی، به نحو شایسته، به آموزش، مراقبت ها و خدمات بهداشتی، فرصت های معیشتی و بازارهای کار، بدون اعمال تبعیض میان پناهندگان و به شیوه ای که همچنین از جوامع میزبان پشتیبانی می کند؛

(ج) اتخاذ اقداماتی برای توان بخشیدن به پناهندگان، خصوصا زنان و جوانان، در راستای استفاده از مهارت ها و ظرفیت هایشان به بهترین نحو ممکن، با اذعان به این که پناهندگان توانمند بهتر قادرند در رفاه خود و جوامع شان سهیم باشند.

(د) سرمایه گذاری در ایجاد سرمایه انسانی، خود اتکایی و مهارت های قابل انتقال به عنوان گامی ضروری جهت توان بخشیدن به راه حل های طولانی مدت.

14. کشورهای ثالث درصد تحقق بخشیدن به موارد ذیل هستند :

(الف) بررسی فراهم ساختن یا گسترش فرصت های اسکان مجدد و راهکارهای مکمل برای پذیرش پناهندگان به طرقی از قبیل برنامه های تخلیه پزشکی و پذیرش بشردوستانه، گردهم آوردن مجدد خانواده و فرصت هایی برای مهاجرت اشخاص دارای مهارت، تحرک پذیری نیروی کار و تحصیلات، از جمله با تشویق دخالت و اقدام بخش خصوصی به عنوان اقدامات مکمل؛

(ب) تعهد به اشتراک گذاردن بهترین شیوه ها، ارائه اطلاعات کافی به پناهندگان برای تصمیم گیری آگاهانه و حفاظت از موازین حمایتی؛

¹⁹ The United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA)

ج) توجه داشتن به توسعه ملاک معیار ها ی برنامه های اسکان مجدد و پذیرش بشردوستانه در شرایط جابجایی انبوه و متمادی، همراه با برنامه های موقت تخلیه بشردوستانه و دیگر شیوه های پذیرش به نحو شایسته.

15. کشورهایی که تاکنون برنامه های اسکان مجدد ایجاد نکرده اند به انجام این مهم در اولین فرصت تشویق می شوند. آنها که قبلا اقدام به این کار کرده اند به در نظر داشتن افزایش حجم برنامه های خود تشویق می شوند. چنین برنامه هایی رویکرد غیر تبعیض آمیز و دیدگاه حساس به جنسیت را در جای جای برنامه های خود باید بگنجانند.

16. هدف دولت ها فراهم آوردن محل های اسکان مجدد و دیگر راهکارهای قانونی در مقیاسی است که نیاز های سالانه اسکان مجدد تعیین شده از سوی مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان را برآورده سازد.

مسیر پیش رو

17. ما به اجرای این چارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی متعهدیم.

18. ما از مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان دعوت می کنیم با دولت ها تعامل ورزد و طی دو سال آینده، با هدف ارزیابی دقیق کارکرد چارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی و سنجش فرصت های بهسازی و توسعه بیشتر با کلیه ذینفعان مربوط مشورت کند. این روند با کسب تجربه عملی در اجراء چارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی در گستره ای از شرایط خاص، باید به صورت آگاهانه انجام پذیرد. هدف، کم کردن فشار بر کشورهای میزبان دخیل در این روند برای افزایش خود اتکایی پناهندگان، توسعه دسترسی به راهکار کشور ثالث و پشتیبانی از شرایط کشورهای مبداء برای بازگشت امن و آبرومندانه پناهندگان است.

19. ما برای تصویب توافق جهانی راجع به پناهندگان در سال 2018 بر اساس چارچوب پاسخ دهی جامع به پناهندگی و نتایج روند فوق الذکر فعالیت خواهیم کرد. ما از کمیسر عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان دعوت می کنیم، این توافق جهانی پیشنهادی در مورد پناهندگان را در گزارش سالانه خود به مجمع عمومی در سال 2018، برای بررسی مجمع در نشست هفتاد و سوم خود توامان با قطعنامه سالانه خود پیرامون موضوع مقام کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان بگنجانند.

پیوست دوم

به سوی توافقی جهانی برای مهاجرت امن، منظم و قاعده مند

1. مقدمه

1. امسال، ما روند مذاکرات میان دولت ها برای تصویب توافقی جهانی در راستای مهاجرت امن، منظم و قاعده مند را شروع خواهیم کرد.

2. این توافق جهانی طیفی از اصول، تعهدات و تفاهم میان کشورهای عضو در مورد مهاجرت در سطح بین المللی را در همه ابعاد آن مشخص خواهد کرد. این توافق سهم مهمی در مدیریت جهانی دارد و هماهنگی در مهاجرت در سطح بین المللی را افزایش می دهد. این توافق می تواند چارچوبی برای همکاری همه جانبه بین المللی در

خصوص مهاجران و جابجایی انسانی ارائه دهد. توافق مذکور به تمام جنبه های مهاجرت در سطح بین المللی، از جمله جنبه بشر دوستانه، توسعه ای، حقوق بشری و سایر جنبه های مهاجرت خواهد پرداخت. این توافق با دستور کار 2030 برای توسعه پایدار²⁰ و برنامه اقدام آدیس آبابا در سومین همایش بین المللی تامین سرمایه برای توسعه²¹ هدایت خواهد شد، و از اعلامیه گفتگو سران در زمینه مهاجرت و توسعه بین المللی مصوب اکتبر 2013 الهام خواهد گرفت²².

۱۱. شرایط

3. ما به سهم مهم مهاجران و مهاجرت در توسعه در کشورهای مبدأ، محل گذار و مقصد، و همچنین روابط متقابل پیچیده میان مهاجرت و توسعه اذعان داریم.
4. ما به سهم مثبت مهاجران در توسعه پایدار و فراگیر اذعان داریم. ما همچنین اذعان داریم مهاجرت در سطح بین المللی واقعیتی چند بعدی با ارتباط زیاد برای توسعه کشورهای مبدأ، محل گذار و مقصد است، که به پاسخ های جامع و منسجم نیاز دارد.
5. ما در سطح بین المللی همکاری خواهیم کرد تا از مهاجرت امن، منظم و قاعده مند همراه با رعایت کامل حقوق بشر و رفتار انسانی با مهاجران، فارق از وضعیت مهاجرتی آنان اطمینان حاصل کنیم. ما بر نیاز به اطمینان از رعایت کرامت مهاجران و حمایت از حقوق آنان تحت قواعد مربوطه حقوق بین الملل، از جمله اصل منع تبعیض تحت حقوق بین الملل تاکید می ورزیم.
6. ما بر ماهیت چند بعدی مهاجرت در سطح بین المللی، بر اهمیت همکاری بین المللی، منطقه ای و دو جانبه و گفت و گو در این زمینه، و بر نیاز به حمایت از حقوق بشر همه مهاجران، صرف نظر از وضعیت شان، به خصوص هنگامی که جریان مهاجرت افزایش یافته است، تاکید می ورزیم.
7. ما اذعان داریم سیاست ها و طرح ها مرتبط با مقوله مهاجرت باید رویکرد های جامع نگری را رواج دهد که اسباب و عواقب این پدیده را مدنظر قرار دهند. ما اذعان داریم که فقر، توسعه نیافتگی، فقدان فرصت ها، مدیریت ضعیف و عوامل زیست محیطی در زمره اسباب مهاجرت قرار دارند. در عوض، سیاست های حامی تهی دستان در امور تجارت، اشتغال و سرمایه گذاری مولد می تواند رشد را تحریک و توان توسعه بالقوه زیادی را ایجاد کند. ما توجه داریم که عدم تعادل بین المللی در عرصه اقتصادی، فقر و تخریب محیط زیست، همراه با فقدان صلح و امنیت و عدم رعایت حقوق بشر، همگی عوامل اثرگذار بر مهاجرت در سطح بین المللی هستند.

۱۱.۱. محتوا

8. توافق جهانی می تواند شامل، اما نه محدود به، عناصر زیر باشد:

(الف) مهاجرت بین المللی به عنوان یک واقعیت چند بعدی با اهمیت زیاد برای توسعه کشورهای مبدأ، محل گذار و مقصد، آن سان که در دستور کار 2030 برای توسعه پایدار شناخته شده است؛

²⁰ قطعنامه 70/1

²¹ قطعنامه 69/313 ضمیمه

²² قطعنامه 68/4

- (ب) مهاجرت در سطح بین المللی به عنوان فرصتی بالقوه برای مهاجران و خانواده های آنان؛
- (ج) نیاز به بررسی عوامل مهاجرت، از جمله از طریق تلاش های تقویت یافته در زمینه توسعه، ریشه کنی فقر و جلوگیری از وقوع مخاصمات و حل و فصل آنها؛
- (د) سهم مهاجران در توسعه پایدار و روابط متقابل پیچیده میان مهاجرت و توسعه؛
- (ه) تسهیل مهاجرت و تحرک امن، منظم، قاعده مند و مسئولانه افراد، از جمله از رهگذر اجراء سیاست های مهاجرتی برنامه ریزی شده و با مدیریت صحیح؛ این امر ممکن است ایجاد و گسترش مسیرهای امن و منظم برای مهاجرت را شامل شود؛
- (و) دامنه همکاری های بین المللی گسترده تر، با هدف بهبودی مدیریت مهاجرت؛
- (ز) تاثیر مهاجرت بر سرمایه انسانی در کشورهای مبدأ.
- (ح) حواله ها به عنوان منبع مهم سرمایه خصوصی و سهم آنها در توسعه و بهبود انتقال سریع تر، ارزان تر و امن تر وجوه ارسالی از طریق بسترهای قانونی، در هر دو کشور محل ارسال و دریافت، از جمله از طریق کاهش هزینه های معامله؛
- (ط) حمایت موثر از حقوق بشر و آزادی های اساسی مهاجران، از جمله زنان و کودکان، فارق از وضعیت مهاجرتی آنان، و نیازهای خاص مهاجران در موقعیت های آسیب پذیری؛
- (ی) همکاری های بین المللی برای کنترل مرزها، با رعایت کامل حقوق بشری مهاجران؛
- (ک) مبارزه با قاچاق انسان، قاچاق مهاجران و اشکال معاصر بردگی؛
- (ل) شناسایی کسانی که قاچاق شده اند و توجه به ارائه کمک، از جمله اقامت موقت یا دائم و اجازه کار به نحو شایسته .
- (م) کاهش وقوع و تاثیر مهاجرت های بی قاعده؛
- (ن) توجه به وضعیت مهاجران در کشورهای بحران زده؛
- (س) ترویج ادغام مهاجران در جوامع میزبان، به نحو شایسته، دسترسی به خدمات اساسی برای مهاجران و خدمات پاسخگو نسبت به جنسیت؛
- (ع) در نظر گرفتن سیاست هایی برای قاعده مند کردن وضعیت مهاجران؛
- (ف) حمایت از حقوق کارگران و محیطی امن برای کارگران مهاجر و کسانی که در مشاغل پرخطر فعالند، حمایت از زنان کارگر مهاجر در همه بخش ها و ارتقاء تحرک نیروی کار، از جمله مهاجرت رفت و برگشتی؛
- (ص) مسئولیت ها و تعهدات مهاجران در قبال کشورهای میزبان؛
- (ق) بازگشت و پذیرش مجدد، و بهبودی همکاری در این زمینه میان کشورهای مبدأ و مقصد.

(ر) بهره برداری از مشارکت خارج نشینان و تقویت پیوندها با کشورهای مبدا.

(ش) مبارزه با نژادپرستی، بیگانه ستیزی، تبعیض و عدم رواداری نسبت به همه مهاجران؛

(ت) داده های تفکیکی در موضوع مهاجرت بین المللی؛

(ث) شناسایی مدارک تحصیلی، آموزش و مهارت های کسب شده در خارج و همکاری در دسترسی و قابلیت انتقال منافع تحصیل شده؛

(خ) همکاری در سطوح ملی، منطقه ای و بین المللی در تمام جنبه های مهاجرت.

14. مسیر پیش رو

9. به جزئیات این توافق جهانی در طی فرآیند مذاکرات میان دولت ها، که مقدمات آن بلافاصله آغاز خواهد شد پرداخته می شود. این مذاکرات، که در اوایل سال 2017 آغاز خواهد شد، به یک همایش میان دولتی در امر مهاجرت در سطح بین المللی در سال 2018 خواهد انجامید که در آن توافق جهانی برای تصویب ارائه خواهد شد.

10. از آنجا که قرار است سومین دوراز گفت و گو سران در زمینه مهاجرت و توسعه بین المللی، حداکثر تا سال 2019 در نیویورک برگزار شود²³، نقشی برای گفتگوهای سران در فرآیند مذکور باید در نظر گرفته شود.

11. از ریاست مجمع عمومی درخواست می شود ترتیبات مقدماتی انتصاب دو تسهیل کننده را برای رایزنی علنی، شفاف و فراگیر با دولت ها، با هدف تعیین روش ها، جدول زمانی، برگزاری احتمالی همایش های مقدماتی و نکات عملی دیگر مربوط به مذاکرات بین دولتی، از جمله همگرایی متخصصان مهاجرت مستقر در ژنو را به انجام رساند.

12. از دبیر کل درخواست می شود حمایت مناسب برای مذاکرات را فراهم آورد. ما در نظر داریم دبیرخانه سازمان ملل متحد و سازمان بین المللی مهاجرت به طور مشترک کمک رسانی های (لازم) در راستای برگزاری مذاکرات را انجام دهند، و اولی ظرفیت و پشتیبانی را فراهم آورده، دومی کارشناسی فنی و سیاست گذاری مورد نیاز را توسعه بخشد.

13. ما همچنین انتظار داریم نماینده ویژه دبیر کل برای مهاجرت و توسعه بین المللی آقای پیتر ساترلند، مشارکت انجمن جهانی مهاجرت و توسعه و گروه جهانی مهاجرت در راستای فرآیند مذاکرات را هماهنگ سازد. ما انتظار داریم سازمان بین المللی کار، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد، دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، برنامه توسعه سازمان ملل متحد، دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل برای حقوق بشر و نهادهای دیگر صاحب وظایف و تخصص در ارتباط با مهاجرت در این فرآیند شرکت کنند.

14. رایزنی های منطقه ای در راستای حمایت از مذاکرات از جمله از طریق فرآیند ها و ساز و کار های رایزنی موجود، بنا به اقتضاء، مطلوب نظر خواهد بود.

²³ نک. قطعنامه 69/229، بند 32.

15. از جامعه مدنی، بخش خصوصی، جوامع خارج نشین و سازمان های مهاجرت دعوت می شود در فرآیند مهیا ساختن توافق جهانی مشارکت کنند.
